

editorial

carpeta

Tres raons per llegir a Freire, més enllà de la més òbvia

Licínio C. Lima, Universitat del Minyo • 5

Fragments d'un diàleg imaginat amb Freire. Si avui aixequés el cap...

Anna Gómez Mundó, Universitat de Vic • 17

Reinventar Freire. D'ahir a avui

Xavier Besalú, Universitat de Girona • 29

Lloc i llocs de Paulo Freire en l'actualitat. Renovar l'esperança amb sabers, justícia social i ciutadania

Eunicie Macedo • 42

contínua

Conversant amb la dra. Mary Jane Curry, professora titular

Entrevistador: Fernando Marhuenda, UVEG • 55

persones, territoris i experiències

Teatre-imatge i la "lectura del món": experiències d'aprenentatge crític en un context de crisi i austeritat

Inês Barbosa • 71

Ressonar. Desenvolupament de competències a través de l'art en el context carcerari

Mafalda Guedes • 82

Aprendre, un procés de lluita i de transformació d'un mateix i del món que ens envolta

Isaac Padrós (estudiant del CFA Girona) i Miquel Blanch (mestre del CFA Girona) • 96

La pedagogia de Paulo Freire: apunts sobre l'experiència en educació bàsica de Persones Adultes.

Angel Marzo Guarinos • 109

investigació

De la Task Force al Manifesto

Rosa M. Falgàs Casanovas • 119

Presentació i debat sobre el manifest per a l'educació de persones adultes en el segle XXI • 122

arxiu

dialogica

... estem sent (Discurso de Paulo Freire en la Universitat Complutense de Madrid)

Paulo Freire • 127

fotografies

Paulo i Nita Freire • 135

llibres

No som aquí per rendir-nos: cal llegir-lo!

Sebas Parra • 137

Educació permanent. experiències emancipadores i pràctiques educatives de llibertat

Dolors Monferrer Ferrando • 141

Sumari

Com participar

Quaderns d'Educació Contínua?

Les pàgines de la nostra revista estan obertes a tot tipus de col·laboracions relacionades amb l'Educació i la Formació de les Persones Adultes. El nostre interès és oferir la publicació a tots aquells que desitgen col·laborar en ella exposant els seus coneixements, les seues reflexions i experiències analitzades. Així com també a les persones i institucions que desitgen difondre a través dels Quaderns d'Educació Contínua les seues iniciatives i activitats dins d'aquest àmbit.

Les col·laboracions han de requerir les següents condicions bàsiques:

- L'extensió dels treballs serà de 10 pàgines en format DIN A-4, a doble espai, amb un títol que sintetitzi el seu contingut. És convenient d'intercalar apartats que divideixquen i ordenen les diferents parts de l'exposició.
- S'enviarà dues còpies del treball acompanyades d'una versió d'aquest en suport informàtic, preferentment en Winword. S'aconsella, si el tema ho permet, incloure gràfics, quadres sinòptics, etc., que il·lustren i completen el contingut del text.
- Com és natural la revista podrà realitzar una «correcció d'estil» sobre el text original, que en cap dels casos alterarà els conceptes ni l'enfocament adoptats per l'autor.
- Notícies i dades per a ser incloses en les pàgines informatives de la revista, sobre congressos, jornades, convenis, acords, programes, plans, iniciatives, projectes; cursos, conferències, debats, premis i concursos; publicacions de llibres, revistes, manuals, etc.
- Ha d'incloure sempre la font responsable i les notes de referència on el lector pugui requerir major informació.

Aprendre, un procés de lluita i de transformació d'un mateix i del món que ens envolta

Isaac Padrós (estudiant del CFA Girona) i Miquel Blanch (mestre del CFA Girona)

Aquest article pretén acostar-vos a una part de la nostra història i no ho podem fer sense parlar de Paulo Freire. La lluita que hem portat conjuntament estudiants i professorat en defensa d'un lloc de treball bàsic pel nostre centre té un contingut de pedagogia freireana.

1. Un cop d'ull per la història

L'Escola d'Adults de Girona, ara CFA GIRONA, ubicada a la ciutat de Girona, té un projecte d'actuació educativa descentralitzat als barris de Girona. L'escola té una mitjana de 1300 estudiants per curs i una història de 40 anys de pràctica educativa.

Entenem l'educació de persones adultes com una part fonamental de l'educació permanent. Quaranta anys d'història donen per a molt. Hi ha hagut de tot, situacions bones i no tan bones, però sempre amb la mirada cap endavant fent feina i actuant amb un compromís social: des de les primeres experiències a Les Pedreres- Torre Alfons XII pels volts del 1976, que reflectien l'inici d'un model pedagògic i d'un tarannà en la pràctica educativa que ens ha orientat i acompanyat (amb variants) fins ara. És motivador fer una volta per exemple a les aules del barri de Santa Eugènia; encara s'hi veu

aquest esperit de desafiament d'un model educatiu que vol combatre l'analfabetisme que encara persisteix, i també la idea que a una part del món li "toca" obeir o ser explotada. Som, i volem seguir sent, una escola de persones adultes, pública, popular i permanent, una escola lligada a la ciutat de Girona, però també als municipis de les rodalies; una escola que es renova, però també una escola que no renuncia als seus orígens i a la seva identitat; una escola que segueix tenint la voluntat d'acompanyar els nous i noves estudiants i desenvolupar l'esperit crític i constructiu de totes les persones que conviuen en el centre.

Aquesta escola ha estat al peu del canó en la innovació, en el repensar pedagògic, en la millora col·lectiva dels drets laborals dels docents, en la permanent recerca de no parcel·lar l'educació. Hem formulat estratègies, models, projectes multiculturals i interdisciplinars. Hem estat vigilants dels nostres polítics o gestors de l'educació i, quan ha calgut, hem fet denúncies públiques per dignificar els serveis públics. Hem volgut ser coherents a l'hora de disminuir la distància entre el nostre discurs i la nostra acció i hem trencat l'aïllament a què ens han dut les polítiques administratives. Però per davant de tot, aquesta escola ha fet de **la lluita solidària i permanent** el principi bàsic del seu projecte, amb un compromís social i polític com a fil conductor, sense allunyar-nos de la idea que, com molt bé va dir el treballador i poeta Miquel Martí Pol, *Tot està per fer, tot és possible*. Aquesta lluita solidària ha estat molt efectiva en la conscienciació de la gent que participem en aquest entorn i que no podem estar parats davant les moltes injustícies que passen al nostre voltant, moltes vegades silenciades pels mitjans de comunicació. La lluita és un bona eina i per això volem deixar constància per escrit de com l'escola ha fet de la solidaritat un compromís interioritzat constant i una tendresa quotidiana molt saludable.

Des del principi, vam ser impulsors de l'acollida dels i les treballadores de la immigració andalusa i extremeña i, més recentment, de població estrangera. Vam estar al costat de les dones de Srebrenica, que van patir el genocidi més gran del s.XX a Bòsnia. Vam donar suport a la lluita dels pobles txetxè i kosovar per la seva independència, i també a les lluites obreres de les dones de Magnetti i Marelli i dels treballadors de Panrico. Altres lluites que hem volgut compartir han estat la de les ocupacions de terres pels jornaleros andalusos, les lluites veïnals i sindicals, les lluites locals contra la variant de Sant Daniel de Girona o suport a la Plataforma NO a la MAT (Línia de Molt Alta Tensió), les lluites pel dret a decidir i la república catalana, pel dret a l'educació, pel dret a una salut pública i gratuïta, pel dret de les dones a ser lliures. Hem donat suport activament a l'acollida de refugiats i participat als espais antiracistes. Hem batallat per fer créixer aquesta escola de manera col·lectiva. Hem estat coherents, des de posicions democràtiques i ètiques, amb el deure d'entendre i respectar les opinions diferents de les nostres.

Un dels camins és reconstruir l'esperança per tal de reconèixer els diferents temps històrics, reconèixer que la lluita és més difícil. El cinisme de la ideologia fata-

lista neoliberal es convertirà en força d'esperança, perquè aquest cinisme i aquest fatalisme no poden durar molt de temps. Les generacions poden canviar, podem construir una realitat diferent. Això passa també per una revisió de la nostra actitud. Ens hem equivocat, segur, però sabem que els errors formen part del procés de conèixer i que són un moment de la recerca del saber. Creiem que hem fet una bona feina col·lectiva.

“El coneixement, però, no es transfereix, es crea a través de l'acció sobre la realitat.”

(P. Freire, 1984)

2. 40 anys d'educació pública, popular i permanent.

El nostre projecte obert ha anat escoltant permanentment les noves demandes i necessitats formatives del nostre entorn per tal d'anar formulant els objectius. És així com vam enfocar el curs 2016-2017, plantejant una tasca engrescadora però a la vegada intensa, que ha resultat finalment molt emocionant i satisfactòria: celebrar els 40 anys amb les persones al centre de la pràctica educativa.

A la celebració li vam donar la forma de projecte de curs amb quatre objectius:

- Donar a conèixer la tasca educativa (bagatge pedagògic) feta al llarg d'aquests anys des del CFA GIRONA - Escola d'Adults, així com la inquietud cultural, el diàleg, la diversitat multicultural... entre professorat i estudiants.
- Fer de la celebració dels 40 anys un recurs educatiu, una radiografia del treball cooperatiu i solidari d'un servei públic que ha comptat amb l'ajut d'agents socials, entitats, organitzacions, col·lectius, institucions, persones del món polític, social, científic...

- Fer de la celebració dels 40 anys un acte d'ensenyar i d'aprendre, una mirada col·lectiva i, a la vegada, una acció sensibilitzadora i educadora en favor de les llengües, de l'alfabetització i del dret de tothom a l'educació.
- Potenciar, mitjançant la programació d'actes oberts, un espai de llibertat i de debat democràtic.

I per tot això calia dotar-nos d'una organització transparent, democràtica, dialogant i participativa fugint de la burocratització, la manca de flexibilitat, les relacions verticals... que tant potencia la nostra administració catalana. El programa final va ser :

- 50 actes al llarg d'un curs des d'una perspectiva transversal, desenvolupant l'esperit crític i constructiu de totes les persones que convivim en el centre i oberts a la ciutat. Els 50 actes van ser repartits de la manera següent: 14 actes programats des de l'equip de coordinació dels 40 anys, 14 actes a proposta dels i les estudiants i entitats, 22 actes a proposta del professorat del centre.
- Edició de material per la difusió del centre.
- Organització d'una festa solidària pels i les refugiades conjuntament amb la Plataforma Girona Acull amb l'actuació de 12 grups musicals.
- Edició del llibre dels 40 anys.

Gràcies a aquest projecte, l'escola ha pogut recuperar relacions i històries molt particulars, fets viscuts per estudiants, professorat, amitats i col·laboradors que han passat per les nostres aules i han sigut part del creixement del nostre projecte i de la nostra vida.

«Una mà i un llapis marquen la línia que defineix l'educació com una arma revolucionària capaç de canviar consciències i mentalitats, i convertir els números i les lletres en les armes necessàries per assolir més equitat social».
(Sebas Parra)

Ara bé, no tot són flors i violes; el centre va haver de compaginar aquesta celebració amb la reivindicació de personal administratiu i de serveis (PAS) ja que el govern de la Generalitat té com a criteri: 0 conserges pels centres amb edificis gestionats pel departament d'ensenyament i 0,5 administratius pels centres d'adults. Aquest curs, al nostre centre ens van treure 1 conserge; l'havíem aconseguit amb les lluites de molts anys superant el criteri establert pel departament. Ens vam plantejar si compaginàvem la celebració dels 40 anys amb la reivindicació de personal de consergeria al nostre centre; això podia suposar molt d'esforç, desgast i reducció de la programació dels 40 anys. Tot va ser possible i el que volem explicar és com la lluita per aconseguir personal de consergeria al nostre centre ens va fer reflexionar sobre la pedagogia de Paulo Freire, sobretot des d'una perspectiva pràctica.

El que ve a continuació no és un relat teòric sinó com la praxi col·lectiva (estudiants, professorat i PAS) ens fa arribar a Freire, a la resistència i consciència política i, com molt bé diu *Antonia Darder* en un article a Rizoma Freireano que resumeix el nostre pensament:

“...Una pedagogia problemàtica de la resistència, amb el concepte de Freire de l'alfabetització crítica com la seua brúixola, té per objecte donar suport als estudiants a prendre consciència del seu context i les seues condicions de vida; per la qual cosa es consciencien més conscientment de les seues opcions i del seu dret emancipador a resistir i a desafiar l'opressió, com a subjectes democràtics i poderosos dels seus propis destins. És en aquest moment quan

Vicente Huidobro
Pintor

Freire va considerar que els estudiants es polititzaven, ja que van guanyar un sentit de consciència crítica sobre com les relacions de poder els afecten a ells i a les seues comunitats. Convertir-se en polititzat implica llavors entrar en un procés evolutiu de consciència pel qual els individus i els moviments socials prenen consciència crítica que la seua participació cívica en el procés històric està directament relacionada amb la seua capacitat de denunciar la injustícia i anunciar un món més just. La resistència, en aquest cas, està fermament ancorada a un procés dialèctic, pel qual els estudiants i les comunitats lluiten per enfrontar les conseqüències de valors, polítiques i pràctiques particulars que amenacen el seu dret a ser. Per tant, la resistència és sovint el precursor d'una consciència més crítica i, com a tal, també ha de vincular al dret emancipador de participar en l'elecció individual i col·lectiva". Més clar, l'aigua.

3. Una lluita i una pedagogia

Un principi bàsic de Paulo Freire era que l'educació sempre és política, perquè sempre s'actua a favor d'algú i en contra d'algú, sempre hi ha un per a què i un per a qui s'actua. *Dolors Monferrer* (mestra i membre de l'Institut Paulo Freire d'Espanya) explica en la seua col·laboració en el llibre “*La lectura i l'escriptura del món de Paulo Freire*” coordinat per Sebas Parra i Pep Aparicio, que “*la lectura del món és la*

base per a qualsevol procés educatiu veritablement significatiu i amb sentit, veritablement polític.” I és així com prenem consciència, la conscienciació, que l’educació també és un medi de transformació.

Anem a la praxis. A principis de desembre del 2016, el CFA Girona va crear una comissió per afrontar la “crisi del conserge”. La falta d’entesa política entre les administracions públiques de l’Ajuntament de Girona i la Generalitat de Catalunya des del Departament d’Ensenyament va originar aquesta crisi, ja que cap de les dues institucions no volia cobrir la plaça de conserge. En els darrers anys, el centre havia disposat de conserge però amb algun entrebanc pel mig. Hi ha un buit legal en el qual s’aferren i es justifiquen, en comptes de regular aquesta qüestió i establir-la formalment.

Bé, després d’explicar i compartir la situació amb els i les estudiants del centre i després de les diferents trobades, a proposta del claustre de professorat de l’escola es posa en marxa la comissió per gestionar la crisi. Es demanaven voluntaris d’entre els i les estudiants per formar-ne part. La resposta dels estudiants va ser espontània i efervescent, com la reacció de les espores dels bolets després de les pluges de finals d’estiu.

D'entre tots ells, es van escollir quatre estudiants aparentment ben diferents però amb molts aspectes en comú. La comissió, per part dels estudiants, estava integrada per la Vane Corpas, estudiant de les proves d'accés a la universitat i membre referent del Consell Escolar del Centre, la Cristina Molinero, alumna de diferents cursos (GES, informàtica...) i amb una llarga trajectòria com a estudiant al CFA Girona, en Saady Suazo, estudiant de les proves d'accés a cicles formatius de grau Superior i l'Isaac Padrós, estudiant de les proves d'accés a la universitat. Érem una petita representació de la diversitat i la pluralitat d'estudiants que hi ha al centre. Si una cosa hi ha en una ciutat cosmopolita i europea com Girona són persones adultes amb diferents estils, dinamismes, costums, hàbits i origen. Doncs imagineu-vos en una escola d'adults!

Finalment la comissió estava formada per l'equip directiu, tres professors i quatre estudiants.

La segona setmana de desembre, en una reunió de la comissió i després d'haver tractat diferents aspectes de la "crisi del conserge", la representació dels estudiants dins la comissió va decidir passar a l'acció recollint dades contrastades i sobretot donant-les a conèixer.

Sense ser del tot conscients, ens estàvem organitzant i estàvem duent a terme les tècniques i les ensenyances d'un dels pedagogs més grans del segle XX, en Paulo Freire. Aquest llicenciat en dret brasiler que exercia de mestre, deia que la cultura ha de ser popular i ha de ser compartida i mitjançant la cultura compartida i popular hem de fer política popular.

Prenent consciència de la gravetat del problema, teníem clar que l'únic factor que teníem a favor era el moviment de l'alumnat. Necessitàvem donar veu als nostres companys i companyes. S'havia de fer política popular mitjançant el coneixement per part de tots de l'autèntica situació i de la gravetat del problema. Primer era un conserge, després seria un mestre i amb el temps l'escola desapareixeria i haurien aconseguit privatitzar l'educació. La cultura i el coneixement ja no serien mai més populars. I no cal que us diguem que un poble analfabet, desinformat i menyspreat culturalment és un poble sotmès i dominat.

El primer pas que vam dur a terme fou preparar un full informatiu que vam imprimir amb els nostres diners. Volíem plena llibertat de moviments i de gestió. Vam recollir dades oficials de la web d'IDESCAT i les vam representar en el fullet. Un cop el vam tenir a punt ens vam dirigir a l'equip directiu del centre i els vam demanar fer una ronda de visites breus i contundents a cadascuna de les classes per transmetre la situació i sacsejar els i les estudiants. Aquest fullet va arribar fins i tot a les mans de diferents partits polítics de la ciutat.

Es va crear un diàleg entre els i les estudiants, i ràpidament la situació del CFA i la consciència del problema es va escampar com una gota d'oli. Per fi tothom tenia dades i tothom podia opinar. Podem estar ben segurs que les pràctiques del pedagog funcionen!

Teníem una estratègia molt clara. Volíem fer una primera ronda per totes les classes abans de les festes de nadal i una segona ronda, just a finals de gener, per tal d'arribar a les portes de febrer organitzant una manifestació pacífica i tan nombrosa com poguésser a davant del parlament a Barcelona.

Ens havíem i ens volíem fer sentir!

La resposta dels alumnes de l'escola va tornar a ser explosiva i engrescadora.

Quan entràvem a les classes amb el fullet, amb aquelles dades i amb aquell missatge tan clar i contundent, es respirava un silenci propi d'examen amb una atenció absoluta. Al finalitzar l'exposició sovint esclataven aplaudiments i es respiraven ganes de mobilització. Aquella situació no deixava ningú indiferent. Tot plegat ens va fer pensar que hauríem de posar-nos en contacte amb les altres escoles d'adults de Catalunya que estiguessin en la mateixa situació.

Mentrestant, la comissió i la direcció del centre vam sortir en diferents ocasions als mitjans de comunicació locals. En una entrevista a TV Girona el professorat va expressar el neguit, la preocupació i la sensació d'estar desemparats amb un estil propi dels grans comunicadors i dels grans lluitadors pels drets fonamentals.

Quan tot començava a agafar força i fins i tot havíem fet arribar al President de la Generalitat la nostra preocupació pel desengany que estàvem vivint per la falta d'entesa política, les coses van fer un tomb. La direcció del CFA va rebre la notificació de l'administració que tindrien un conserge a unes hores convingudes però insuficient. També els van comunicar que tinguessin molt clar que el curs següent no disposarien del conserge. Quedava ben clar que els CFA eren i són el parent pobre de l'educació pública a Catalunya, la part invisible del sistema educatiu.

A la nostra reivindicació com a centre li vam donar en tot moment una dimensió de lluita col·lectiva ja que hi ha altres centres que també tenen aquest problema de manca de personal PAS tot i que no l'exterioritzen. Vam comptar amb el suport de la Mesa de l'Educació d'Adults de Catalunya (organisme assembleari constituït pels sindicats d'ensenyament CCOO, CGT i USTEC-STEs i els i les representants de les escoles d'adults públiques) que va fer seva la reivindicació plantejant un pla de lluita; de l'esquerra parlamentària de Catalunya perquè fes pressió al govern de la Generalitat i fessin arribar que calia un canvi de criteri respecte al personal PAS en els centres d'adults; del síndic de greuges de Catalunya, que ha elaborat un informe de la situació i ha dictat a favor de la nostra demanda; i més de 30 entitats gironines que han signat el seu suport a la nostra lluita.

Cal dir que aquesta lluita ha donat fruit al nostre centre iniciant aquest curs amb certa normalitat respecte a la consergeria: una persona a plena jornada i una altra quasi a mitja jornada. No ens conformem i estem a l'espera que el Parlament de Catalunya, a través del grup de treball creat per la formació d'adults, faci factible el canvi de criteri de PAS als centres d'adults.

Permeteu-nos tornar a fer esment a Paulo Freire. Ell deia que l'educació, els coneixements i la cultura han de ser compartits i populars per tal d'enfortir el feble i per tenir coneixement i capacitat per pensar, per opinar, per fer política i passar a l'acció. Una descoberta que vam fer col·lectivament, i sobretot els qui formàvem part de la comissió, va ser la lectura d'una part de l'obra de Paulo Freire. També vam organitzar durant els actes del 40 anys un cercle de lectura a partir d'una de les seves obres “*La lectura i l'escriptura del món d'en Paulo Freire*”. Creiem que el recordarem sempre.

Només cal encoratjar-vos i recordar-vos a tots que quan arribi el curs vinent haurem d'ajuntar-nos de nou i haurem de fer exactament el mateix, amb la diferència que serem molt més. Estiguem estudiant o treballant, haurem de recórrer als nostres companys i companyes per recordar-los en tot moment d'on venim.

Visca la llibertat de totes les persones a esdevenir educades per tal de pensar, opinar, decidir i actuar amb coneixements!

Mai no vaig poder entendre l'educació com una experiència freda, sense ànima, en la qual els sentiments i les emocions, els desitjos, els somnis, haguessin de ser reprimits per una espècie de dictadura racionalista.

(Paulo Freire)

5. Annex

Benvolguts companys i companyes,

Imagino que si estem estudiant, possiblement, és per canviar alguna cosa en les nostres vides. Tots volem millorar algun aspecte personal o col·lectiu. Us puc dir per experiència que podem fer molt més del que ens imaginem. Ningú ens pot dir què som i què no som capaços de poder fer.

Tenim al davant una oportunitat molt bona per començar a canviar alguna cosa de les nostres vides i de les vides de moltes persones que no coneixem. Fem-ho amb convicció i seguretat perquè de ben segur que estarem contribuint a fer valdre els nostres drets.

Com a perjudicats directes d'aquesta situació només podem fer dues coses:

Podem no fer res de res i permetre que el sistema segueixi fent el que més li convé. Deixar que ara desaparegui un conserge i amb el temps acabi desapareixent l'escola CFA Girona i darrere seu, les nostres oportunitats i somnis, juntament amb molts llocs de treball. Si ara no fem res i no ens queixem, quan aquestes decisions segueixin afectant el transport sanitari, els serveis hospitalaris, els cossos de seguretat, els bombers, les pensions, la llei de dependència, les ajudes menjador i moltíssims aspectes més que repercuteixen directament en les polítiques socials que ens protegeixen a tots, no us queixeu. Després no digueu que la culpa és dels polítics, perquè nosaltres som tant o més responsables que ells.

El que està passant és molt greu i afecta directament els nostres drets. Pensem en el futur dels nostres companys, en les persones que com nosaltres algun dia voldran canviar les seves vides i recordem que el nostre gest pot contribuir a fer un país millor i més just per a tots. Us proposem que lluitem des del coneixement i la informació. Us fem cinc cèntims de tot plegat amb unes dades.

Font: Subdirecció General d'Organització, Coneixement i Sistemes d'Informació. Departament d'Ensenyament. Generalitat de Catalunya.

Alumnes matriculats als ensenyaments d'adults 2015-2016 a Catalunya.		
Sector privat:	1.553;	2%
Sector públic:	66.452;	98%
Total:	68.005;	100%

El 42,10% del total dels alumnes estem compresos entre els 25 i 49 anys.

Centres i aules de Formació d'adults 2015-2016 a Catalunya.		
Privats autoritzats:	59;	27%
Públics del Departament d'Ensenyament:		
115 CFA i 4 AFA (Aules de Formació d'Adults)	119;	55%
Centres Penitenciaris:	10;	5%
Públics de les corporacions locals autoritzats:	33;	15%
Total:	221;	100%

Font: Idescat. Institut d'Estadística de Catalunya. Generalitat de Catalunya. www.idescat.cat

Centres de Formació d'adults al Gironès:	4;	2,47% de Catalunya.
Alumnes adults matriculats 2015-2016 al Gironès:	2.503;	3,76% de Catalunya.
Alumnes matriculats 2015-2016 a CFA Girona:	1.004*;	1,51% de Catalunya.

*Són dades del 1r trimestre.

Al final del curs 2015-16 els i les alumnes matriculats van ser: 1408;

Preguntes que ens hem de fer:

- Qui es beneficia directament o indirectament del fet que adults en diferents situacions i àmbits cursin algun tipus d'estudi?
Potser els adults, les empreses, les administracions, la societat?...

- Si les escoles d'adults mitjançant l'educació generen cohesió i participació social i generen noves oportunitats professionals, com és que segueix sent el parent pobre de l'educació? Com és que les administracions públiques (ajuntament i departament) no li donen suport econòmic i administratiu?
- On aniran a parar aquests diners del Fons Social Europeu que arribaran a Catalunya en forma de subvenció per a les escoles i l'ensenyament?

El centre de formació d'adults (CFA) de Girona rebutja la proposta de reorganització horària del personal d'administració i serveis de què disposa l'escola (una conserge i una administrativa) que els suggereix els Serveis Territorials d'Ensenyament per suplir la falta d'un segon conserge.

Accions que farem:

- *Mantindrem una trobada amb el responsable del Departament d'Ensenyament a Barcelona que tingui un rang superior al delegat d'Ensenyament a Girona, Sr. Josep Polanco.*
- *Mantindrem una trobada amb parlamentaris europeus per exposar-los la problemàtica i preguntar-los per la destinació dels fons social europeus que han de revertir en l'ensenyament d'adults.*
- *Ens trobarem amb diputats gironins al Parlament de Catalunya per conèixer de prop quina part del pressupost del 2017 es destinarà a les escoles d'adults.*
- *Estem pendents de la resposta oficial del Síndic de Greuges.*
- *Ens mobilitzarem junts a Girona i a Barcelona.*